

[Simonsen.]

haft, har bestyret os i vores tro på, at det ikke er rigtigt på dette tidspunkt at gennemføre dette lovforslag.

Hvis vi f. eks. tager den diskussion, som har været ført om skattetrækket, kan vi her gøre op, at vi i udvalget som punkt 1 har fået oplyst, at der fra 1. april i år ville blive indført nye og strammere beskatningsregler. Vi har også i udvalget fået oplyst, at de beskatningsregler, som vi fik pr. 1. januar 1971, tilsyneladende har vist sig at være tilstrækkeligt dækkende. Når skattereglerne nu strammes igen pr. 1. april, er det altså et udtryk for, — vi har forstået det sådan, at det har været et direkte ønske fra arbejdsløshedskassernes side — at man vil være sikker på, at man også kan dække den stadig stigende beskatning. Hermed er vi i den meget interessante situation, at vi får dokumenteret, at de 13 kr. pr. dag, som der bliver tale om ved den almindelige forhøjelse, kun kommer til at give netto 3-4 kr. pr. dag på grund af de hårde skatteregler. Det vil sige, at det er ikke så farlig meget, man får ud af det, og det skyldes selvfølgelig ikke alene disse 30 mill. kr. eller 40 mill. kr., som vi bruger ved gennemførelsen af dette lovforslag, men det skyldes selvsagt summen af de mange forskellige udgiftkrævende forslag, som bliver lagt frem i denne tid fra regeringens side, og som ikke kan undgå at medføre en øget skattebyrde, hvilket igen bevirker, at det, der på papiret her i og for sig ser vældig godt ud, alligevel ikke giver så meget i kassen. Derfor synes jeg nok, at vi her har fået et bevis på, at der er grundlag for at diskutere alle disse ting i den store sammenhæng; måske ikke mindst i forbindelse med det såkaldt indkomstpolitiske organ, som vi har stillet forslag om fra det konservative folkepartis side netop for herigennem at få en balance mellem alle de forskellige ting, som påvirker dette område. For man må nok sige, at de mennesker, der skal have disse ydelser udbetalt, måske kan føle sig lidt snydt over, at det ikke er mere, det i virkeligheden drejer sig om.

Vi har også haft en interessant diskussion om, hvad der egentlig er fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste. Det er jo nok en diskussion, som vi aldrig kommer til bunds i, men nu får vi mulighed for at få det undersøgt nærmere i et udvalg. Vi ved vel alle

sammen, at der i hvert fald er omkostninger forbundet ved at gå på arbejde, således at 100 pct. er mere end fuld dækning, men hvad der i øvrigt er fuld dækning er nok meget svært at definere.

Der er vel også i denne forbindelse andre ting, som man er nødsaget til at tage hensyn til, bl. a. spørgsmålet om, hvordan disse ting spiller ind på selve mobiliteten på arbejdsmarkedet. Hvilken rolle spiller ydelsernes højde for interessen for at få en ny beskæftigelse? Uanset om vi kan lide den diskussion eller ej, så kommer vi altså ikke uden om den. Men jeg synes bare, det er vigtigt at slå fast under anden behandling af dette lovforslag, at for kun 2 år siden nåede man mellem arbejdsmarkedets parter til enighed om, at 80 pct. dækning for tabt arbejdsfortjeneste på dette tidspunkt var rimeligt. Nu siger socialdemokratiet, og det har man jo sagt før, at det skal være 90 pct. Socialistisk folkeparti kommer i dag og siger, at det skal være 100 pct. Det giver nok et indtryk af, hvor flimrende billedet i virkeligheden er. Men når der skal tages hensyn til en prioritering — og det betragter jeg som det altafgørende i denne diskussion — så er det også vigtigt at få slået fast, at man ikke bare kan slynge om sig med 100 pct. satser, sågar måske ikke engang med 85 pct. satser, fordi det jo ikke er så mange, der får disse dækninger. Jeg nævnte under første behandling det eksempel, at en funktionær, der havde en indtægt på 48.000 kr., ville have en dækningsprocent på 60. Og når vi skal foretage en prioriteringsdiskussion med henblik på fremtiden, synes jeg, det er vigtigt at få disse ting med ind i billedet, førend vi kommer helt op i nærheden af de 100 pct. for en lille gruppe. De andre, der kun har 60 pct. dækning, kommer måske i mange tilfælde i en meget vanskeligere situation.

Vi har, som det blev nævnt af hr. Erik Andersen (Fr. borg amt), også diskuteret forbedring af de såkaldte mobilitetsfremmende ydelser. Nu kan der måske være lidt uenighed om, hvordan man skal fortolke de besvarelser, vi har fået, men man kan ikke fortænke os i, at vi fortolker besvarelserne på den måde, at de ekstra ydelser, der kommer i form af det forhøjede loft, nu må medføre, at man er nødsaget til også at forbedre de mobilitetsfremmende ydelser. Sådan kan man ikke undgå at forstå den be-